

دروس معرفت نفس

مقدمه

بسم الله الرحمن الرحيم

«أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ» [علق: ۱ - ۵]

«هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ» [جمعه: ۲]

نگارنده را شیوه و برنامه این بود که هرگاه از حوزه علمیه تهران یا قم به آمل می آمد با دوستانی در آنجا، چند حلقه تدریس و تحقیق داشت. این دروس معارف عقلی و اصول علمی که چشمه‌هایی از منبع حیات لایزالی، و گوهرهایی از خزائن وسائط فیض الهی است، اثری است که از برکت محفل آن تشنگان آب زندگانی، به رشته نوشته درآمد.

مثنوی را چون تو مبدأ بوده‌ای   گر فزون گردد تو اش افزوده‌ای

همت عالی تو ای مرتجی   می‌کشد این را خدا داند کجا

کان لله بوده‌ای در ما مَضی   تا که کان الله له آمد جزا

هرکش افسانه بخواند افسانه‌ای ست   و آن که دیدش نقد خود فرزانه‌ای
ست

امید است که مردم صاحب نظر را اثری مؤثر و مستعدین را ماده‌ای با فائده و مائده‌ای با عائده بوده باشد. افتتاح آن، پنجشنبه سوم محرم هزار سیصد و نود و پنج هجری قمری مطابق بیست و ششم دیمه هزار و سیصد و پنجاه و سه هجری شمسی بود. در این دروس معرفت نفس اعنی خودشناسی، طریق معرفت به ماورای طبیعت و به خداشناسی است که مرآت و مرقات جمیع معارف است؛ «وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ» [نور: ۴]